

IK BEN DE EEUWIGE VLAM

2007

Het is van geen belang te weten of hij burger, werkmans of landbouwer, Vlaming of Waal is; wij brengen hem hulde omdat hij in onze ogen de blijvende eigenschappen van ons ras vertegenwoordigt, omdat hij een onaantastbaar symbool is van de verdediging van onze vrijheid en eenheid en onafhankelijkheid, en een waarborg voor het onsterfelijk bestaan van ons Vaderland. (koning Albert I)

Ik ben de eeuwige vlam, die de onbekende soldaat, het graf van de onbekende soldaat, levend moet houden. In de herinnering. Ik werk op gas. Tot zover waar poëzie eindigt en cynisme begint.

De onbekende soldaat. Liever onbekend dan bekend, ik wil niet weten wie, altijd iemands vader, altijd iemands kind. De onbekende is niemands vader, niemands kind. De onbekende is geen echte soldaat, is niet echt gestorven, de zaak was niet nutteloos. Alhoewel, er ligt hier een echte soldaat begraven, gekozen door een blinde oorlogsinvalide uit vijf gesneuvelde onbekenden van rang noch stand. Wie verzint zoiets?

Als een kind dan gesneuveld en niet teruggevonden is, is dat dan zijn graf? Kun je daar als moeder, als vader, vrede mee nemen?

Nee, wij verantwoordelijken zijn niemand vergeten. En voor al deze die we toch vergeten zijn of die in teveel stukken waren geschoten, hebben we dit graf met deze vlam. Wie verzint zoiets? Er moet dat toch iemand hebben verzonnen? En zo ja, wat is dan zijn beroep? Het moet een man zijn. Fallus en vuur. Maar is een soldaat niet altijd onbekend? Generaals zouden alleen met hun broers en zusters en kinderen mogen spelen. Misschien nog neven en nichten, kwestie van geen te klein leger.

Voor de rest wordt er weinig naar mij omgekeken. Ze zien mij liever niet. Nu we in de droom leven dat er in onze streken nooit meer oorlog komt. Het is al zo lang geleden. Het is nog nooit zo lang geleden geweest.

Ik weet niet of er in andere steden of gemeenten ook zo'n vlam brandt. Ik sta hier maar eenzaam en alleen, in weer en wind. Nooit eens een andere vlam die mij komt bezoeken of verwarmen. Eenmaal per jaar komt de koning met een krans van afgeknipte bloemen. Alsof het nog niet erg genoeg is.

Vanwaar ik hier sta te branden heb ik wel enig zicht over Brussel. Er zijn veel werken. Maar of er nu iets is in de stad waarvan we kunnen zeggen van dat hebben we aan de oorlog te danken... Ik bedoel in positieve zin...

Ach, ze hebben het goed gezien met hun onbekende soldaat. Het kan voor alle oorlogen dienen. Zie eens wat een werk ze in Ieper gedaan hebben. Hier is het veel rendabeler. Ik brand bij wijze van spreken even goed voor de tweede Wereldoorlog, voor Korea, Vietnam, Irak of Kosovo en alle oorlogen die nog zullen volgen. Waar ook onbekenden sneuvelen. Ik zou wel niet direct weten wie, waarmee ik genoeg gezegd heb.

Wil het gas nog duurder worden, zullen de milieujongens voor zonne-energie pleiten. En de vlam vervangen door led's. Light-emitting diodes. Zo ook bij de volgende gaskamers en verbrandingsovens. Op basis van de microgolf, warmtepomp, zon- en windenergie.

Voor de rest doe ik sedert enkele jaren aan een barbecue denken. Ik was er eerder, maar zal sommigen op het idee gebracht hebben. Om in de eigen tuin, in het eigen vakantieverblijf, ook zo'n vlam op te richten, waarop dan rode stukken vlees verbranden en in rook opgaan. Onder de geur van Provençaalse kruiden.